

1893-07-25

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Tønning

Omtalte personer:

Rasmus Christiansen

Alice Hannover

Agnes Slott-Møller

Harald Slott-Møller

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Hannovers seneste brev har ikke bragt godt nyt vedrørende hans ægteskab. Omkring 1. august skal de sidste foranstaltninger vedrørende skilsmissen på plads. Rohde havde indtil det sidste håbet på en løsning, og fornemmer af Hannovers breve at han stadig nærer stor kærlighed til sin hustru. Han er overbevist om, at Alice Hannovers kærlighed til sin mand vil blusse op igen. Han foreslår derfor Hannover at rejse bort et års tid for at give forholdet lidt tid. Han bifalder Hannovers idé om at komme til Tønning, hvor der er fred og ro. Rohde spørger afslutningsvis til Slott-Møllers, og om hvorvidt de har fået noget ud af deres udlandsrejser. Han overvejer at skrive til dem.

TRANSSKRIFTION

Tønning.

Victoria Hotel.

D. 25-VII-93.

Kjære Ven!

Tak for Brevet, der desværre ikke indeholdt lysere Efterretninger. De nærmer Dem altsaa med rivende Hastighed til det skrækkelige Tidspunkt; — allerede om 8 Dage — omkring den 1ste August — siger De, at De tænker paa at faa ordnet det sidste. Stakkels Ven! Jeg er ikke langt fra at sige som Christiansen; jeg havde dog haabet paa et Compromis. — Ikke troer jeg, vi to er uenige om den Ting; et barnløst Compromis-Ægteskab er naturligvis absurd; men Compromis'et skulde ogsaa kun være foreløbigt, en Vaabenstilstand, der maaske kunde føre til en lykkebringende Fred; man har dog set slikt.

Sagen er jo den, kjære Ven, at De jo stadigt nærer den største Kjærlighed til Deres Kone; man læser det ligefrem i Deres Breve, og man læser det imellem Linjerne — Det er jo dernæst utænkelig, at al den Kjærlighed Deres Hustru nærrede for Dem skulde være fordunstet, den er sikkert tildels endnu latent tilstede. Det er mig umuligt at

[2]

tænke andet. Det er mig umuligt at tænke andet end, at den engang igjen vil blusse op, naar Vanviddets Dage ere forbi — Jeg forstaar naturligvis saa godt, at denne Tilstand, De i de sidste Aar har befundet Dem i, er skrækkelig; men var der dog ikke en Mulighed, naar De ventede; naar De for Ex. rejste bort for længere Tid. Naar De lod alt være som det var, blot rejste bort et Aarstid eller saa?

Men maaske piner jeg Dem ved denne Tale — meget mere taaler De vel ikke. Kom imidlertid over til mig, saaledes som De skriver. Her er en velgjørende Ro og Stilhed, som De sikkert vil have godt af; og kommer Arbejdslysten tilbage, vil De jo godt kunne arbejde her. Det er et meget rart Hôtel jeg bor paa, og Byen er en lille hyggelig Stad i hollandsk Stil, fire Timer fra Hamborg, hvor der virkelig findes seværdige Ting.

[3]

Jeg glæder mig allerede til at se Dem her engang efter Midten af næste Maaned, som De skriver.

Jeg bliver her rimeligvis et godt Stykke ind i September.

Med venlig Hilsen
Deres hengivne
Johan Rohde

Slott-Møllers har jeg intet hørt fra. Havde de haft noget Udbytte af de forskjellige Rejser? Jeg tænker for resten paa at skrive dem til; men har i Øjeblikket ikke megen Tid.

Tønning.

§. 25 - VII - aB.

P. 161

Victoria Hotel.

Kjære Ven!

Tænk for Brevet, der desværre ikke indeholder lysere
Efterretninger. De nævner Dem altsaa med
vinden de hastigst for det berømtede Tidspunkt; -
allerede om 8 Dage - omkring den 1de Oktober -
siges De, at De vender hjem og for ordens
sags skyld. Stakkels Ven! Jeg er ikke langt fra
at sige som Christiansen; jeg havde dog haabet
for et Compromis - I den tro er jeg, vi to
er uegige om den Ting; et barnligt Com-
promis-Opfordring er naturligt absurd; men
Compromis'is skæbne opsta kun ved forlideligt,
en Vaarvinstilstand, der maaske komst fore
til en lykkeligt fred; man har dog
et slygt.

Sagen er jo den, Kjære Ven, at De jo stak
naar den stiveste Kjærlighed til Dem kom;
man har det sigesom: Den Døring
man har den imellem. Ligeom - Det er
jo den mest ubehagelig, at al den Kjærlighed
deres Husker maaske for Dem stak ved
fordømmet, den er sikkert til dels en
latent tilsted. Det er mig umuligt at

tenke andet. Det er mig umuligt at tænke
andst end, at den unge ijen vil blusse
op, naar Vandrøvels Dage er forbi -

Ly fortæller naturligtvis om god, is disse Til-
stande, De i de sidste Aar har befundet Dem
i, er skrækkelig; men var det dy ikke en
Mildhed, naar De valedes; naar De for-
te sigte bort for længe Tid. Naar De
lov alle var som det var, blot sigte bort
et Aarstid eller to?

Min maade paa at Dem ved denne
Tale - meget mere end De vil ikke.
Kom imidlertid over Tid mig, saaledes som
De skriver. Der er en velgjørende og
Stillehed, som De sikkert vil have god af i
og under Arbejdslysten tilbyr, vil De jo gøre
Næsten arbejdsloste. Det er et meget rart Høst
i vor paa, og Nym er en lille hyggelig
Stad i hollandske Skole, fire Timer fra Ham-
borg, hvor der virkelig findes Færdigt Ting.

Jy glæde mig altsaa til at se Dem her
saa snart efter midten af næste Maaed, som
De skriver.

Jy være her rimeligst et godt Stykke ind i
Septembris.

Med venlig Hilsen
Dens hengivne
Oscar Reventzen

Scott-Møllen har intet vist jeg. Hver
de haft noget udbytte af de forskellige
Rejser? Jy Taler formenten paa at der
der til; men har i Øjeblikket ikke nogen
Tid.